

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011115
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného N. G., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.6.2020 sp. zn. 3PP/77/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 Tr. zák. tak, že žiadosť odsúdeného N. G., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.05.2007, sp. zn. 30T/54/2007 zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností súd prvého stupňa konštatuje, že táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie, pričom sa opieralo najmä o viaceré negatívne poznatky v jeho správaní v predchádzajúcich ústavoch, ktoré sa tiež vyskytli aj v aktuálnom ústave (spanie mimo vyhradený čas, prechovávanie nepovolenej podušky, fajčenie mimo vyhradený priestor, porušenie pracovnej disciplíny vo vnútornej prevádzke „kuchyňa odsúdených“ a pod.), ako aj o len čiastočné plnenie cieľov programu zaobchádzania a nepriaznivú resocializačnú prognózu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že u odsúdeného nie

je zaznamenaný taký progres v jeho správaní, aby bolo možné vyhodnotiť splnenie tejto materiálnej podmienky v plnom rozsahu.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, súd prvého stupňa vychádzal predovšetkým z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ako aj z odpisu registra trestov, z ktorého je zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ 6 krát súdny trestaný pre rozličnú trestnú činnosť a to opakovane aj nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom jeho trestná činnosť vyvrcholila spáchaním obzvlášť závažného zločinu vraždy. V tomto prípade teda súd odkazuje na charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti, pričom prihliada na celkové hodnotenie resocializačnej prognózy ako nepriaznivej. V týchto súvislostiach je súdu zrejmé, že v prípade odsúdeného doposiaľ vzhľadom na jeho osobu a samotný priebeh výkonu trestu odňatia slobody nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a súd v jeho prípade vzhliadol vysoké riziko sociálneho zlyhania.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Prvostupňový súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie.

Rovnako ako prvostupňový súd aj sťažnostný súd je toho názoru, že správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody nie je možné posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu, vzhľadom na hodnotenie odsúdeného. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, má vykázaných niekoľko negatívnych nedostatkov tým, že opakovane nerešpektoval pravidlá ústavného poriadku. U odsúdeného vzhľadom na jeho správanie a vystupovanie vo výkone trestu nemožno tvrdiť, že plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie alebo došlo k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Z hodnotenia dospel sťažnostný súd k záveru, že doterajším správaním vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený neplnil účel trestu, súd teda nevzhliadal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti, závislosť a nariadenú protitoxikomanickú liečbu, spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 6 záznamov), opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody, uplatnil sa voči nemu aj inštitút podmiennečného odsúdenia, ktorým mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.